KOLEKTOR

(NEJEN) OKNA SLUNCI DOKOŘÁN

Čas: 90 minut

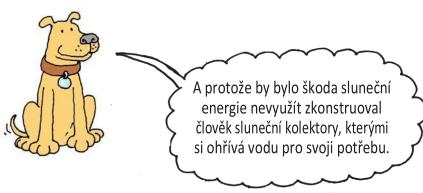
Pokus slouží jako demonstrace ohřevu vody sluncem. Kolektor může být zajímavým prvkem na školní zahradě. Na jeho výrobu budete potřebovat krabici, černou latexovovou barvu, trubici, plastovou trubici, polystyrenovou desku.

Od černé barvy se neodráží žádné světlo. Pokud bychom tedy dokázali vnitřek krabice natřít dokonalou černou barvou, žádná sluneční energie se nám neodrazí, ale všechna se přemění na teplo, které potom může ohřívat naši vodu.

Proč natíráme celý vnitřek kolektoru černou barvou?

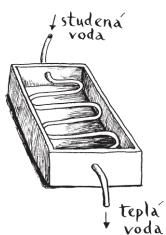
Už se vám někdy stalo, že jste si na zahradě chtěli umýt ruce, pustili si vodu z hadice a málem jste se opařili? Čím to je? Vždyť přece zahradní kohoutek není červený, ani u něj není ohřívač! Abychom tuto záhadu rozluštili, musíme zvednout hlavu a podívat se na oblohu. Určitě tam uvidíme sluníčko.

Voda v hadici je na tom totiž úplně stejně jako my, když ležíme u bazénu a opalujeme se. Sluneční záření, jak už víme, totiž není jenom světlo, které vidíme, ale i záření ultrafialové (UltraViolet—má kratší vlnovou délku než viditelné světlo) nebo infračervené (InfraRed—to má zase vlnu delší). A infračervené záření má na svědomí to, že je nám na sluníčku teplo. Jenže my máme na rozdíl od vody v hadici tu výhodu, že si můžeme lehnout do stínu nebo skočit do bazénu.

- Vyzkoušejte si, jak funguje ten nejjednodušší z nich. V podstatě je to jenom zahradní hadice, vhodně upravená a zabalená do krabičky.
- Náš model slunečního kolektoru zabudujeme do libovolné nízké krabice o rozměrech aspoň 35 x 25 x 5 cm, na protějších stranách uděláme otvory pro vývody trubice.
- Na dno položíme přesně přiříznutou izolační polystyrenovou desku tloušťky 2 cm a do bočních stěn přibijeme dvě řady skobek pro zachycení trubicového hada.
- Mezi skobkami navineme tenkostěnnou plastovou trubici a celý vnitřek krabice včetně trubice natřeme černou latexovou barvou.
- Krabici překryjeme průhlednou fólií, kterou na bočních stěnách přichytíme napínáčky nebo samolepicí páskou.

Proč natíráme celý vnitřek kolektoru černou barvou?

- Za slunného dne postavíme krabici tak, aby sluneční paprsky dopadaly kolmo k její ploše.
- Shora naplníme trubici studenou vodou (její teplotu si poznamenáme), při plnění necháme otevřený spodní konec trubice, aby z ní mohly uniknout vzduchové bubliny.
- Dolní konec zazátkujeme a počkáme zhruba půl hodiny na výsledek.
- Vodu vypustíme do odměrného válce a změříme její teplotu.
- Můžeme udělat sérii pokusů, při nichž budeme zjišťovat, jak závisí teplota ohřáté vody na době zahřívání, úhlu dopadajících slunečních paprsků, na izolaci krabice, na zdroji (slunce, žárovka, zářivka) apod.

Teď tedy známe:

Teplotu vody na začátku (t1): Teplotu ohřáté vody (t2): Objem ohřáté vody (V):

Sluníčko nám ohřálo vodu o (t2 – t1):

K ohřátí 1 litru vody o 1 °C spotřebujeme 4 186 J.

Když všechno vynásobíme, dostaneme množství energie potřebné pro ohřev naší vody: $W = (t2 - t1) \times V \times 4 \cdot 186 = ? J$

Pokud bychom vodu ohřívali v elektrickém bojleru, kolik by to bylo korun? (1 kWh = 3600000 J, zjistěte si, kolik doma za 1 kWh el. energie platíte – mělo by to být něco kolem 4 korun)

Můžete si zkusit vypočítat, kolik byste doma ušetřili, kdyby vám vodu na sprchování v létě místo bojleru ohřívalo sluníčko.

Objem
spotřebované
vody můžete
zjistit třeba tak,
že se budete
sprchovat
v lavoru.